ANUL III. — Nr. 901. EDIȚIA A DOUA JOI, 1 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și în toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ III. . . . . . 2.— leĭ
„ „ II. . . . . . 3.— leĭ
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR-POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

ASEDIU MILITAR
REGELE LA OCNA
CINSTE TIMBRATA
ODOBEȘTIĬ
Absolvenții școalei de meseri
O ÎNTÂLNIRE
LACRIMILE JEANEI

București, 31 Iulie 1891.

Asediŭ Militar

Rog pe D. General Angelescu, comandantul corpuluĭ I de armată, să bine-voiască a mĕ scoate dintr'o mare încurcătură și, dacă nu va fi în stare s'o facă singur, să ceară și ajutorul ministruluĭ de rĕsboiŭ, care e special în strategie încă din timpul asaltuluĭ de la Grivița.

Necunoscător în tactica militară, m'am rătăcit într'un *câmp întărit* și nu știŭ pe unde să ies. Mi-e frică să nu pățesc ca D. Iacob Lahovary la 1877, să atac o redută crezênd că e unica, și de la spatele eĭ să 'mĭ resară alta maĭ formidabilă.

Dar, ca să scurtez nerăbdarea D-lor generalĭ, le voiŭ povesti pățania mea.

De maĭ mult timp, e maĭ bine de un an de atuncĭ, orĭ de câte orĭ *Adevĕrul* publică ceva privitor la armată, îndată eŭ primesc din Craiova o scrisoare, al căreĭ conținut variază după gravitatea acuzațiuneĭ ce se aducea prin ziar vre-unuĭ ofițer și după gradul acestuia. Dacă *Adevĕrul* atacă pe un ofițer inferior, scrisoarea e un adevĕrat vocabular de surugiŭ și eŭ sunt copleșit de cele maĭ murdare înjurăturĭ și insulte. Dacă e vorba de un ofițer superior, stilul e maĭ domol, nepoftitul meŭ corespondent e oare cum mulțumit și, în loc de înjurăturĭ sunt tratat cu sfaturĭ.

Trebue să spun, că — cu toate silințele ce'șĭ dă ofițerul care'mĭ scrie, — el nu'șĭ poate schimonosi la fie-care dată scrisul; iar modul luĭ de a vorbi dovedește că mulțĭ, dacă nu toțĭ ofițeriĭ din Craiova, sunt în înțelegere cu dînsul.

Acest ofițer își iscălește proza, maĭ mult saŭ maĭ puțin necuviincioasă, cu pomposul nume de: *Viteazul (?) anonim de la Craiova.*

Acum, după ce am schițat tipul nepoftituluĭ meŭ corespondent, să arăt D-lor generalĭ Angelescu și Lahovary pentru ce mĕ ocup în acest loc de asemenea lucrurĭ; pentru ce m'am decis să aduc la cunoștința cititorilor meĭ faptul unuĭ zmintit saŭ al unuĭ imbecil de a insulta oameniĭ prin scrisorĭ anonime.

Maĭ întâiŭ, omul care mĕ insultă prin scrisorĭ neiscălite este un ofițer și un ofițer trebue să fie maĭ viteaz de cât e mișelul ascuns sub iscălitura *Viteazuluĭ (?) anonim de la Craiova.*

Fiind-că mijloacele mele nu'mĭ permit ca să descoper pe mișelul care terfelește epoleta română, cer ajutorul superiorilor luĭ, căcĭ trebue găsit acest individ mișel și scos de urechĭ din armata pe care o necinstește.

Apoĭ, scrisorile luĭ, între multe inepțiĭ, conțin denunțărĭ precise asupra faptelor unor ofițerĭ superiorĭ din Craiova și, cu tot desgustul ce simt de a mĕ ocupa de acest personagiŭ trist saŭ caraghios, care 'mĭ scrie vrute și nevrute, totușĭ n'așĭ dori ca eŭ însu-mĭ să remân în nedomirire asupra unor fapte accentuate de *Viteazul (?) anonim de la Craiova.*

Aceasta cu atât maĭ mult, cu cât din cercetarea lor s'ar da poate de gol și persoana nepoftituluĭ și obrazniculuĭ meŭ corespondent.

Așa, îndată după ce a apărut în *Adevĕrul* scrisoarea nenorocituluĭ locotenent Hakman, am primit de la *viteazul (?) anonim* o scrisoare prin care'mĭ spunea că nu numaĭ locot.-colonel Căplescu a făcut abuzurĭ, că maĭ sunt și alțiĭ, ca D. locot.-colonel Bereșteanu, fost comandant al regimentuluĭ 1 de artilerie și acum mutat la divizie.

După spusa *viteazuluĭ (?) anonim*—care trebue să cunoască de aproape pe D. locot.-col. Bereșteanu, — căcĭ dă detaliĭ pe carĭ numaĭ un subaltern putea să le aibă — acest D. lt.-colonel susține *viteazul (?) anonim*, ar fi abuzat de poziția sa de comandant, făcênd traficurĭ cu furajul regimentuluĭ, locuind în cazarmă fără a plăti chirie și silind pe ofițerĭ a dejuna și prînzi acolo, pentru ca D-sa să nu cheltuiască cu mâncarea. In sfîrșit, o sumă de acuzațiunĭ, pe carĭ eŭ — pentru onoarea D-luĭ lt.-colonel Bereșteanu — nu pot să nu le relevez și să nu i le aduc la cunoștință. Cred că-ĭ fac un serviciŭ cu aceasta și sper că, cu ajutorul D-sale, voiŭ putea descoperi pe *viteazul (?) anonim*, care insultă și poate chiar calomniază pe ascuns.

Și acuma, ca să revin la început, rog pe D. General Angelescu și pe D. ministru de rĕsboiŭ, ca să cerceteze dacă este adevĕrat, că între toțĭ ofițeriĭ din garnizoanele principale există un fel de înțelegere, ca să nu zic asociație secretă — după cum spune *viteazul (?) anonim de la Craiova*, — care, față cu acuzațiunile ce presa aduce unora dintre ofițerĭ, ar fi hotărît să pedepséscă pe ziariștiĭ îndrăznețĭ și în special pe mine, pentru crima de a fi cerut lumină asupra faptelor întunecoase din armată.

Eŭ, care cunosc mulțĭ ofițerĭ oamenĭ de onoare, nu pot să cred că în această asociație intră *toțĭ* ofițeriĭ, căcĭ ar fi să desperez de simțul de onoare în țara noastră. Asemenea hotărîrĭ nu pot să le ia de cât imbeciliĭ și nebuniĭ și aceștia compromit armata.

Fiind-că nepoftitul meŭ corespondent, ca și alțĭ bine-voitorĭ (?) de aicĭ, mĕ anunță că ofițeriĭ aŭ proclamat starea de asediŭ în potriva mea și a altor confrațĭ din presă, rog pe ceĭ în drept să cerceteze cu băgare de seamă și să ne arate cum să eșim din asediul militar al ofițerilor, fără a fi silițĭ să aruncăm în aer cetatea.

Din parte-mĭ, țiu la dispoziția celor interesațĭ scrisorile *viteazuluĭ (?) anonim*, pe carĭ le maĭ am, căcĭ multe le am rupt.

Alex. V. Beldimanŭ

TELEGRAME

PETERSBURG 30 Iulie. — Țarul a dat cazacilor din Ural, cu ocazia aniversăreĭ a 300-a a constituireĭ lor, steagurĭ pentru 9 regimente de resbel ce daŭ eĭ.

Guvernul a luat diferite mĕsurĭ în favoarea săracilor. — După Grajdanine s'aŭ afectat 15 milioane ruble la diferite lucrărĭ publice spre a da de lucru săracilor.

Un ukaz oprește exportul secareĭ și a făinurilor de secară de orĭ-ce calitate prin porturile Balticeĭ, Măriĭ Negre, și a Măriĭ de Azov și prin granița de uscat a Uraluluĭ cu începere de la 15 (27) August.

PARIS, 30 Iulie.—Curtea de apel a confirmat sentința care condamnă pe Turpin la 5 anĭ închisoare și 3000 de leĭ amendă pentru afacerea meliniteĭ.

PETERSBURG, 30 Iulie. — D. de Laboulaye ambasadorul Francieĭ, a rĕmas erĭ scrisorile sale de rechemare Impĕratuluĭ.

SOFIA, 30 Iulie. — Miniștriĭ s'aŭ dus la Rușciuc spre întâmpinarea Prințuluĭ, care se întoarce din călătorie.

REGELE LA OCNA

Corespond. particulară a ziaruluĭ «ADEVĔRUL»

T.-Ocna 28 Iulie 1891

In fine după ce s'aŭ ținut autoritățile locale în frigurĭ două săptămânĭ și după o a doua împomponare a târguluĭ a sosit și Regele Carol la 27 c., ora 5 și 50 m. post mer.

In gară multă lume oficială, puțină lume neoficială.

Regele era însoțit de Cuconu Lascarache Catargiu și după „aiasta“ General Barozzi, colonel Perticari și Dir. C. F. R. Duca. Cred că cu această deosebită cinste ce a avut linia Adjud-T.-Ocna, D. Duca va fi vĕzut proasta stare în care se găsește aceste liniĭ.

Lumea oficială care aștepta în gară T. Ocna era compusă din: General Radovicĭ, comandantul corpuluĭ 4 de armată, General Ipătescu, comand. div. 8 infant. Maior Vintilă, com. Bat. 4 vênătorĭ, maior Dupont, Procuror gen. Teodoreanu, Directorul monopolurilor Manu, Directorul penitenciarelor Băleanu, Inspectorul salinelor Dianu, Prefectul de Bacăŭ Sturza, Prefectul de Putna Nicolaide, inginer Stamatescu, inginer C. Sturza, inginer Eug. Sturza, sub-prefect Sturza, primar Crupenschi, etc.

După cum vĕzură-țĭ, din păcate în județul acesta, de când cu căderea liberalilor, avem o inundație de Sturzeștĭ: Prefect Sturza, sub-prefect Sturza, inginer la saline alt Sturza, inginer en chef al linieĭ T. Ocna-Moineștĭ alt Sturza, nu-ar fi trebuit încă un Sturza la Poliție ca să fim complecțĭ ! !

Primirea a fost rece din partea lumeĭ neoficiale: Uralele fiind întreținute de soldațiĭ companieĭ de vênătorĭ ce făceaŭ onorurile militare pe peronul găreĭ.

După „pâinea și sarea“ oferită de D-l primar al comuneĭ, Crupenschi, Regele, escortat de vr'o 50 primarĭ ruralĭ călărĭ, adunațĭ biețiĭ oamenĭ de prin toate colțurile județuluĭ, merse la catedrala din localitate unde asistară la serviciul divin ce se oficiă pentru a luĭ bună sosire. De la biserică Regele merse la casa D-neĭ Catinca Negri, unde a fost găzduit. Seara banchet, luminație, retragere cu torțe și alte bazaconiĭ.

A doua zi, 28 Iulie, la $8^1/_2$ dimineața Regele merse de asistă la liturghie, de la biserică vizită cazarma vênătorilor, trecu în inspecție Bat. 4 vênătorĭ, care execută maĭ multe mănuirĭ de armă cu multă precisiune pentru care Regele mulțumi maioruluĭ Vintilă și ofițerilor.

De aci Regele merse la penitenciar, vizită închisoarea și atelierele. Condamnațiĭ formaŭ un careŭ în curtea penitenciaruluĭ. Regele trecu pe dinaintea condamnaților, de la carĭ primi vre-o 50 de petițiunĭ.

După aceia Regele cu Directorul penitenciarelor și cu Procurorul general Teodoreanu, întocmiră un tabloŭ de grațiațĭ și comutărĭ de pedepse, care se citi de către Procuror chiar în fața Regeluĭ.

S'aŭ grațiat 22 condamnațĭ de restul pedepseĭ, s'a redus cu 10 anĭ pedeapsa la 2 condamnațĭ, dintre carĭ unul e Fialcofschi, care 'șĭ-a asasinat metresa la Iașĭ, — la alțĭ 15 s'a redus pedeapsa cu 6 anĭ.

De la penitenciar Regele merse la „Saline“. — Aci decorațiunĭ superbe — din punga Statuluĭ, bine înțeles. Regele se coborî cu *cutia*, un ascensor foarte primitiv cu caĭ. Regele era însoțit în *cutie* de D-l Manu, Dianu și Teodoreanu. Cuconu Lascarache nu s'a scoborît de loc, găsind că e maĭ sigur pe pămênt solid, de cât în *cutia salinelor*.

Gura ocneĭ are o adâncime de 85 metri, o a doua gură unde te poțĭ scoborî cu piciorul, are 450 de trepte, carĭ nu acomodează orĭ-ce picior.

Am fost surprins că pricepuțiĭ ingineri aĭ salinelor nu aŭ instalat o sonerie electrică pentru a comunica din afară înăuntru, saŭ cel puțin un tub acustic, orĭ un telefon prin care să se anunțe plecarea și sosirea *cutieĭ*.

La plecarea *cutieĭ* un om de sus strigă cât îĭ ia gura: *hiiĭ... Ioane... ia sama că vine Regele... cu cutia! biiii-ne.. de-abea se aude din fund.* Și zĕŭ nu e tocmaĭ plăcut acest voiaj — pielea se cam încrețește și un fior rece, te cam trece, când începĭ a te coborî.

Parte din lume s'a coborît cu piciorul pe scărĭ.

Fundul ocneĭ splendid iluminat, avea un aspect feeric.

Regele și ceĭ ce'L însoțeaŭ după ce aŭ vizitat galeriile aŭ asistat la punerea pietreĭ fundamentale la tunelul ce se va construi din fundul Ocneĭ până la linia T. Ocna-Moineștĭ, și care va servi pentru extracțiunea săreĭ.

Cu această ocazie s'a oficiat un serviciŭ divin și apoĭ s'a bĕut șampanie.

De la Saline Regele plecă spre a vizita spitalul din localitate.

Imediat după plecarea Regeluĭ de la saline, o grozavă nenorocire s'a întâmplat. Un funcționar inferior de la C. F. R. venit cu trenul Regal, anume Ilie Ionescu, intrând în șopronul unde se află gura Ocneĭ și pe unde s'a coborît lumea cu *cutia*, și fiind deschisă iar în șopron cam întuneric a căzut în fundul abizuluĭ, încetând din viață imediat. Am vĕzut cadavrul acestuĭ nenorocit la spitalul din localitate, era ceva oribil, toate membrele sfărâmate în miĭ de bucățĭ, capul sdrobit cu desăvârșire fără creerĭ.

Greșala este a administrațieĭ Salinelor, carĭ n'a dispus să se facă un grilaj împrejurul deschidereĭ! Căcĭ deșĭ gura are porțĭ, cu toate astea ele rĕmân deschise nu maĭ folosesc la nimic.

După vizitarea spitaluluĭ, Regele întruni la dejun pe D-niĭ generalĭ Radovicĭ, Baroțĭ și Ipătescu, D-niĭ Manu, Dianu, Duca, Băleanu, Procuror-general Theodoreanu, Prefecțiĭ Sturza și Nicolaide, Ghica Comănești, Crupenschi, ingineri Stamatescu, C. Sturza, Eug. Sturza, Codreanu, Metaxa Iorgu și D. Paraschiv.

La 3 ore, Regele plecă la Slănic, iar lumea zise: *Bogda-proste c'am scăpat.*

Rĕcoreanu

CINSTE TIMBRATA

Dacă un stat nu se poate administra bine în lipsă de legĭ, nu e maĭ puțin adevĕrat, că el poate sta maĭ bine ca altul cu legĭ multe și bune, dar rĕŭ aplicate. A avea legĭ bune și a le aplica rĕŭ, înseamnă a contribui cu voință la desvoltarea spre rĕŭ a unuĭ stat. Câte legĭ nu avem noĭ și cu toate acestea, poate, că chiar oamenilor specialĭ în materie le sunt necunoscute și cu atât maĭ puțin celor profanĭ, și aceasta numaĭ și numaĭ că nu se aplică nicĭ o dată. Altele sunt aplicate atât de unilateral și dupe placul celor puternicĭ și favorițĭ aĭ zile, în cât o serie de oamenĭ nedreptățițĭ ar putea cu drept să dărâme din temelie edificiul ce reprezintă un stat.

Cu aplicarea vițioasă a legilor, ajungem să găsim într'un stat hoțĭ cinstițĭ și necinstițĭ; cinstițĭ pentru că fură și daŭ chitanță timbrată, că n'aŭ luat nimica, și necinstițĭ pentru că furând daŭ cel mult din umerĭ, saŭ rĕspund cu un nu. Cinstea timbrată, ca să 'ĭ dăm așa zicênd o numire oficială, nu se poate dovedi maĭ bine, de cât stabilind o comparațiune sub aceleașĭ împrejurărĭ.

Un exemplu de cinste timbrată ne înfățișează tabloul de maĭ jos, ce ne arată cheltuelile de menagiŭ făcute la școala practică de agricultură de la Strihareț. A resuma sub formă de tabloŭ toate cheltuelile făcute de la înființarea școaleĭ 1883 și până în prezent, n'ar permite coloanele acestuĭ ziar; de aceia credem a lua drept comparație numaĭ 2 anĭ: 1885 sub D-l Th. Cartian și 1890 sub D-l Druțu, actual Director:

	LUNA	Păine	Carne	Seŭ	Untură topită	Unt de lemn	Măsline	Chimion	Boia	Oțet	Orez	Griș	Fasole
		Kg.	Kg.	Kg.	Kg.	Litri	Kg.	Kg.	Kg.	Lit.	Kg.	Kg.	Kg.
ANUL 1885	Ianuarie	2515	677	90		20	40	10	6	30	80	25	100
	Februarie	2733	499	100	42	5	20	3		23	65	24	114
	Martie	2474	251	45	16	2	23	2	10	46	53	10	88
	Aprilie	2712	824		62	3	23	16	8	50	74	18	112
	Maiŭ	3153	639		47	16	32	4		75	113	34	92
	Iunie	2904	682		77	20	14	6	4	22	56	53	70
	Iulie	2428	656		49	20	17	8	8	58	50	15	78
	August	2136	484	44		16	20	13	11	54	66	39	60
	Septembrie	2302	533	115			11	5	1	28	15	15	42
	Octombrie	2823	602	124		24	27	22	20	84	27	33	92
	Noembrie	2899	620	117		20	40	13	8	56	53	33	60
	Decembrie	2608	527	106		22	24	16	18	50	68	46	86
ANUL 1890	Ianuarie	978	483		47	6	14	3		40	40	4	59
	Februarie	1214	368		7	9	11	2		25	36	4	127
	Martie	1313	439		39	13	13	3	2	44	42	6	105
	Aprilie	1396	299		40	7	11	4	1	—	50	—	62
	Maiŭ	1200	293		46	7	17	2	2	26	34	15	91
	Iunie	1584	416		50	10	10	2	2	28	28	18	92
	Iulie	1560	398		31	7	16	1	2	32	24	1	44
	August	1650	437		42	9	18 3/4	—	2	—	10	10	—
	Septembrie	1080	262		25	4	10	1		} 49	3	5	35
	Octombrie	1637	442		42	11	17	2		}	7	4	50
	Noembrie	1546	412		38	11	16	1	2	25	14	1	63
	Decembrie	1191	354		32	9	12	1	1	18	17	—	33

E într'adevĕr lucru înspăimântător, dacă comparăm cantitatea maĭ a tuturor articolelor consumate sub o direcțiune și alta, cu toate că numĕrul persoanelor, la menagiŭ, aŭ fost același după budget. Nicĭ în timpul vacanțeĭ Crăciunuluĭ, a Pașteluĭ, saŭ în vacanța cea mare când maĭ toțĭ eleviĭ merg pe acasă nu s'a consumat sub D. Th. Cartian o cantitate de pâine, dacă nu maĭ mică, dar cel puțin egală cu cea maĭ mare cantitate consumată în vre-una din lunile anuluĭ 1890 sub direcțiunea D-luĭ Druțu. Rămâne să aprecieze fie-care însemnătatea cifrelor, dar nu trebue să se uite că ele sunt cuprinse în acte timbrate *produse de furnisorĭ.*

Asupra carneĭ consumate o singură lună a anuluĭ 1885 se potrivește în coloana sutelor cu câte-va lunĭ din 1890, în colo diferințĭ de 1, 2, 3 și chiar 400 kgr. (luna August 1885,

Cantitatea de seŭ, untura topită și unt-de-lemn consumate în anul 1885 ne face să devenim ridicolĭ zicând: că eleviĭ trebue să fi avut și urechile unse, necum bucatele grase.

Măsline? se mâncaŭ ce e drept multe, pentru că numaĭ cine nu cunoaște gustul rațeĭ, epureluĭ și căprioareĭ cu măsline, ar putea rĕspunde rîzênd, nu se poate admite un asemenea articol în consumație într'o cantitate, așa de mare și agricultoriĭ trebueaŭ deprinșĭ la asemenea mâncărĭ, căcĭ își pot pe-

trece timpul mai mult cu vênătoarea.

O mâncare care nu o cunosc copii de sătean şi pe care mulţi, refusă la început, e supa de chimion; cu toate acestea, din cantitatea ce să consuma sub D. Cartian, ne face a crede, că chimionul să distribuea şi consuma întocmai ca orzul la cai, adică sub forma de grăunţe.

Toate ca toate, dar când e vorba de baea D-lui Cartian s'a trecut cu firea. Băcanii declară chiar că ei abia pot vinde în oraş în decursul unui an acea ce D-lui consuma (?) în unele luni.

Nu se poate însă zice nimica, dacă D. Cartian e pătat saŭ nu de boea, pentru că actele sunt în regulă; D-lui ş'a timbrat cinstea.

Dacă ne mai uităm şi în coloana orezului şi a grişului, credem că am fi în Turcia, saŭ că la Strihareţ era o fabrică de cartaboşi sub firma Th. Cartian. Ce e drept mergeaŭ bine afacerile de prăvălie, saŭ mai bine a şcoalei de consumaţiune. Ceva curios însă că astăzi D. Cartian et comp. (brutar şi băcan) să pot ţinea de mână, căci toţi sunt faliţi: unul e destituit totuşi însă neruşinat, e plin de speranţă, altuia nu'i mai merge moara şi celui din urmă i s'a stricat căntaru.

Dacă D. Cartian cu chezaşii sĕi ar cerea să se justifice în faţa acestor probe sdrobitoare pentru cinstea sa timbrată, ce ar putea să zică cititorii când D. Cartian să află pe mâna justiţiei încă de la destituirea sa, Decembre 1888, şi nu pentru afaceri ce s'aŭ relatat mai sus, cari până în present aŭ remas necunoscute, dar pentru că lua două pei de pe un boŭ. Oamenii cari l'aŭ reclamat justiţiei făceaŭ gloabă în muncă pe moşia şcoalei pentru care D. Cartian le cerea dovadă că li s'a plătit, pentru ca ast-fel banii de la stat destinaţi pentru facerea lucrărilor pe moşie să poată trece în punga D-sale, fără multă greutate. D. Cartian mai punea între servitori şi pe oamenii rĕposaţi şi le plătea cu toate acestea leafa regulat (?)

Cât privesce întrebuinţarea fundurilor pentru esploatarea moşiei, e încă o enigmă din partea D-lui Cartian, care făcea toată munca prin învoeli (cu dijmă) şi a putut totuşi să întrebuinţeze anual câte 4000 lei, pe când în present întreaga moşie se cultivă pe seama şcoalei fără nici o învoială şi cu un fond numai de 3000 lei.

Dacă s'ar stabili şi cu exploatarea moşiei o tabelă de comparaţie, de sigur că şi acolo am găsi pe D. Cartian cu cinstea şnuruită, parafată şi sigilată, şi d'asupra un timbru de 10 bani.

După Sopot.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziarului *Adevĕrul*:

Suma din urmă lei . .	1608.00
Total lei	*1608.00*

(Va urma)

Absolvenţii şcoalelor de meserii

Cu onoare vĕ rog să bine-voiţi a arĕta în coloanele stimabilului D-voastră ziar, trista poziţiune în care se găsesc mare parte din absolvenţii şcoalelor de meserii şi mai cu osebire cei din Craiova, unde elevii fac cinci ani pentru terminarea studiilor, iar nu patru ca în cele-l'alte şcoale; dupe terminare fac trei ani în armată ca şi cel care nu ar avea cunoştinţă de şcoală, iar nu un an ca în şcoalele statului, ba chiar la parte din ei le întrerupe cursul luându-i în armată fără nici un drept de congediŭ ca să termine cel puţin. In sfârşit, când 'şi-a făcut studiul complect, pleacă şi el ca şi ori-care să lucreze, să adune şi el ceva din ceea-ce a sacrificat în aceşti cinci ani. Atunci e şi mai rĕŭ, căci se pune în contact cu toţi lucrătorii streini care încep să-l persecute din toate părţile şi nu-l lasă să'şi câştige existenţa într'un mod mai liniştit.

Pe lângă toate astea, s'aŭ vĕzut absolvenţi ai acestor şcoale umblând zile şi chiar săptămâni întregi cu diplome şi certificate în buzunar, pe la diferite localităţi, ca să poată intra să lucreze; cum de exemplu la gară, în ateliere de ale Statului şi în ori-ce atelier particular.

Ce se întâmplă însă? Ei sunt respinşi cu dispreţ, zicând că nu este loc; şi asta nu o fac de cât D-nii şefi ai acestor ateliere care nu sunt de cât streini şi protejează pe cât se poate tot pe ai lor. Ce face absolventul în ast-fel de cazuri, când se uită la diploma care a obţinut'o muncind timp de cinci şi astă-zi se vede dispreţuit de toţi? Când el este srein într'un oraş şi nu are cu ce se întreţine, nici cui spune, căci cei mari nu vor să asculte plângerea lui? E silit să'şi blesteme soarta împreună cu cei care 'l aŭ sfătuit să intre în ast fel de şco lă, şi mai mult pe cei care 'l-aŭ ţinut condamnat timp de cinci ani şi i-aŭ dat drumul fără nici un că pătâiŭ

Crede oare cine-va, că pe ast-fel de cale să se mai desvolte industria în ţara Românească? Nici o-dată.

De aceea dar, punem în vedere acelora care aŭ dorinţa de a mai ţine şcoale de meserii. să se ocupe mai de aproape atât de cei care se găsesc în şcoală, cât şi de cei care aŭ eşit.

Industriaşii mari ar trebui să ţie seamă de aceşti lucrători români, şi să nu le prefere pe streini, cum face statul.

Meseriaş

INFORMAŢIUNI

Primim următoarea telegramă din Iaşi:

Aseară la ora 6, deputatul Tzoni în divorţ cu nevasta sa, a surprins'o la D. Eugen Ionescu.

A tras în el două lovituri de revolver, nu l'a lovit, cu al treilea răni grav la cap pe femeia sa.

Titus

—*—

După *„Kieler-Zeitung“* starea de sănătate a împăratului continuă a fi satisfăcătoare; s'a aplicat un noŭ bandagiu, care permite împăratului să se sprijine pe piciorul rănit şi chiar de a descinde în cabina sa fără a fi susţinut.

—*—

Studenţii Facultăţei de medicină din Bucureşti aŭ ales în comisiunea instituită pentru a lucra la realizarea unei confederaţiuni balcanice pe D-nii Carnabel, Ceolac, Mendonide, Popescu D. şi Tabuşescu.

Comisiunea fiind ast-fel constituită în curênd se vor trimite invitaţiunile prin care să se cheme la congresul studenţesc de la Giurgiu delegaţii studenţilor din peninsula balcanică.

—*—

Un D. Emanoil Andronescu ne scrie din Pucioasa că alaltă-seară 29 Iulie a fost ridicat de la cafenea de sub-prefectul local Dănescu şi dus la Primărie unde a fost bătut, pentru cuvîntul că ar fi luat scaunul pe care se resfăţa şeful gărei Lăculeţele.

Intrebăm pe D. Prefect al judeţului Dâmvoviţa, dacă asta e menirea zapciilor? şi pe D. Director al căilor ferate dacă şeful gărei avea voie să se plimbe la băi fără congediŭ?

Numitul D. Andreescu a reclamat parchetului general şi suntem siguri că i se va da satisfacerea ce merită.

—*—

Atragem atenţiunea poliţiei asupra abuzului ce se face prin mai multe grădini publice, cu muzicile şi lăutari, cari cântă de multe ori până la 2—3 dimineaţa, turburând liniştea vecinilor.

—*—

Un scandal s'a întîmplat aseară pe cheiul Dâmboviţei în faţa şcoalei de tir.

Un croitor şi un intendent de la tir aŭ bătut foarte rĕŭ pe un oltean, iar când un sub-comisar de la secţia 5-a a sosit, în loc să facă cuvenitul proces-verbal, a găsit de cuviinţă să mustre că de ce l'aŭ bătut ca să rĕmâie semne!?

Credem că D. colonel Rasti va da o lecţie acestui agent al ordinei publice care se face instructor de bătăi.

—*—

D. Locotenent Bejan din reg. 13 dorobanţi, va da la lumină în curând o hartă geografică a României, cu ţĕrile şi provinciile învecinate. Ni se afirmă că această hartă, e o lucrare desăvîrşită; cei ce aŭ vĕzut'o ne spun, că din ori-ce punct de vedere va fi judecată, e superioară cu mult tuturor celor-l'alte hărţi de acest soiŭ.

Aşteptăm apariţiunea ei pentru a-i aduce adevĕratele laude pe care autorul le merită, dând şi detalii mai amănunte, pentru a încuraja asemenea încercări. Nu ne vom limita la o simplă reclamă de ocazie, ci o vom scruta şi arĕta publicului în justa ei valoare.

—*—

In toamna aceasta nu vor fi manevre. De oare ce abia pe la începutul lui Septembre vor fi sfârşite mutările provocate în infanterie prin noua organizaţie.

—*—

Domnul locotenent Forescu a fost numit şef al poliţiei de siguranţă în locul D-lui Părîianu, care a fost înaintat la gradul de căpitan.

—*—

Mai mulţi locuitori din strada Sinagoga ni se jeluesc de purtarea prea puţin urbane a comisarului comunal respectiv, care aseară îi îngroziseră cu ameninţările sale.

Noi credem că se pot esecuta ordonanţele primăriei şi fără zarvă şi înjurături, d'aceia rugăm pe cei cari aŭ acest obiceiŭ să'l părăsească cât mai curând.

—*—

Cu o deosebită plăcere aflăm că mâine Joi 1 August va avea loc logodna D-lui Cristian Silivestru funcţionar în direcţiunea căilor ferate cu D-şoara Maria Cristodorescu.

Trimetem viitorilor soţi sincerile noastre urări de fericire.

—*—

Gagiştii teatrului Naţional vor adresa în această stagiune o nouă cerere direcţiei teatrului: să li se îmbunătăţească soarta pe timpul verei, când sunt lăsaţi timp de cinci luni fără nici o ocupaţie şi fără nici o leafă.

—*—

Administraţia ziarului „Adevĕrul“ *pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvîrşire la serviciul* Agenţia Havas *precum şi celor-l'alţi agenţi de publicitate şi anunţă pe numeroşii sĕi cititori şi'n special pe D-nii comercianţi şi industriaşi, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numai la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

—*—

STIRI TELEGRAFICE

BUDAPESTA, 30 Iulie. — Comisiunea căilor şi a comunicaţiilor a Camerei s'a întrunit sub presidenţia baronului Nicolici, pentru a lua cunoştinţă de joncţiunile cu România. Ministrul Baross a recomandat proiectul. Deputatul Nemenyi a vorbit aaupra trecătorii Vulcan şi a Turnului-Roşu; deputatul Benkoe s'a ocupat de joncţiunea de la Oituz. Comisiunea a adoptat proiectul; ea a numit pe D. Nemenyi raportor.

TRIEST, 30 Iulie. — In urma speculaţiunilor nenorocite, casa Morpurgo şi Parente este silită să lichideze. D-nii Rotschild fraţi din Paris, aŭ pus la dispoziţia casei fondurile trebuincioase pentru lichidare.

O INTALNIRE

Din mersu-i lin, de odată trenul face un fel de sforţare, maşina se aude mugind, şi ecoul munţilor şi al pădurilor repetă acest muget.

Urcăm o pantă, urcăm mereŭ; se aude un şuerat lung, maşina îşi micşorează încet iuţeala şi mai departe resună clopotul staţiei.

Conductorul strigă cu glasu-i monoton: *Poaiana*, „cinci minute!...“ Călătorii unii s'ar jos, alţii se urcă, se ceartă pe locuri şi apoi se împrietinesc.

Cum mergeam la voia întâmplărei, îmi iaŭ pardesiul strîns în cureaua de voiaj şi mĕ cobor şi eŭ.

Clopotul sună iar, trenul flueră şi pleacă lăsînd în urmă-i o coloană neagră de fum, ducênd pe nerăbdătorii călători la Slănic. Am tras în sat la un ţĕran.

Poiana e ultima staţie până la Slănic; aşezată între munţi încotro 'ţi întorci privirile nu vezi de cât natura măreaţă în toată splendoarea ei.

La cărciumă era o horă mare care ţinu aproape toată noaptea şi când m'am culcat resuna mereŭ muzica monotonă a unei viori şi a unei cobze pe care doi ţigani îşi spuneaŭ dorul lor.

A doua zi la răsăritul soarelui, umblam condus de fantazia mea urcând mereŭ dealurile nalte cari conduc în munţi.

Mergeam de mult ast-fel, oprindu-mĕ din când în când şi pornind pe o nouĕ cărare ne cunoscută. Soarele era sus şi umbra unei păduri mă atrăgea; mĕ pierdu-i pe poteci întortochiate cugetînd la întêmplările acestei vieţi, la nestatornicia faptelor şi legăturilor noastre, la viaţa omului care însemnează aşa de puţin în lumea asta.

Urcam mereŭ ne ştiind unde merg, ne ştiind unde sunt şi cuprins de un simţimînt ne înţeles de tristeţe.

Ajunsesem într'un luminiş; aburii dimineţii se ridicasé de pe dealuri şi în zarea albastră munţii se vedeaŭ pierzîndu-se în lanţuri nesfîrşite.

Un vînt uşor mişca încet frunzele pe când alături o apă limpede şi recoroasă curgea printre petre la umbra pădurei.

De odată, aproape de mine se auzi un freamăt, nişte ramuri se dete la o parte şi în faţă mi se ivi o făptură drăguţă ca fericirea, cu părul bălai în neorînduială, cu umbreluţa pe spate şi cu rochia puţin ridicată de i se vedea un picior mic, pe când din gheată eşea o pulpă fină strînsă într'un ciorap de mătase. Mă zări privind-o şi remase uimită în faţa mea.

Razele soarelui resfrîngîndu-se pe chipul ei încîntător o înconjura de o aureolă şi 'mi o înfăţişe ca un ideal al visurilor ori cărui tînăr.

Fără voe 'mi dusei mâna la pălărie şi o salutai.

Imi respunse zîmbind şi când voi să facă un pas rochia i se agăţă de o ramură, ca şi cum pădurea geloasă ar fi voit s'o păstreze ascunsă în sînul ei.

Alergai s'o desfac şi în neîndemînarea mea, atinsei tremurînd picioru-i cel micuţ pe care de mii de ori aşi fi voit să-l sărut.

Ea plecă ochii în jos şi 'mi mulţumi.

Rĕspunsei că n'avea pentru ce, ea insistă roşindu-se, eŭ stăruii şi ast-fel facurăm câţi-va paşi împreună.

Frumuseţea, farmecul naturei care ne înconjura, întâlnirea aceasta aşa de neaşteptată ne făcu să ne credem vechi prieteni.

Singuri, pierduţi în tăcerea pădurei în care intrasem călăuziţi de cântecul dulce al păsărelelor ne simţiam prieteni, prieteni buni.

Un ce neînţeles mĕ ţinea strâns legat de ea şi aşi fi urmat-o ast-fel ori-unde fantazia ei m'ar fi dus.

Pădurea se înfunda, drumul era greŭ, dar noi mergeam mereŭ fără să ştim unde, tăcuţi şi gânditori.

Se rezemă de umĕrul meŭ pentru că era obosită şi spre a avea paĕul sigur îmi luă mâna.

Tremuram. De ce? Nuştiŭ.

— Tremuri? Imi zise ea.

Nu ştiam ce să rĕspunz dar zisei: Da.

— Te simţi rĕŭ? mĕ întrebă din noŭ.

— A nu! Mĕ simt bine rĕspunsei vesel.

Surâse.

Atingerea mâinei ei, mĕ ardea şi cum o ţineam mereŭ o strânsei uşor. Ea se roşi din noŭ, închise puţin ochii şi îşi rezemă capul pe pieptul meŭ apoi surâzând mĕ privi şi iar închise pe jumătate ochii ei mari şi strălucitori.

Care tânăr având lângă dânsul la pieptul lui, acest îngeraş, nu s'ar fi simţit turburat, atras spre ea? Cine nu şi-ar fi plecat capul spre dânsa şi n'ar fi sărutat nişte buze roşii ca cireaşa şi nu s'ar fi îmbătat de respiraţia minunatei fĕpturi pe care o avea lângă sine?

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

XVIII (19)

Şi totuşi era frumoasă.

„Marţial ceiace faci acolea este nedemn. Mă ripeşti pentru cea din urmă dată de la resemnarea de a mă arunca la moarte sau în iad. Vra să zică dragostea D-tale e o rezbunare. Vra să zică D-ta mĕ pedepseşti pentru crima ce am făcut că te-am iubit; ah, ce crud eşti, nici odată, o femee n'a fost mai lovită cu o armă mai otrăvită. Marţial, n'ai suferit nici odată, şi se vede că 'ţi rĕzbuni asupra mea de rănile pe care alte femei ţi le-e făcut? Mai ales ca victimă, pentru că eram mai albă, mai curată, mai mândră. O, Marţial, e chinul chinurilor. Şi cu toate aceste, figura-ţi nu samănă a barbar. Dar nu era decât masca sentimentului pe care nu ţ'ai pus'o decât să mĕ înşeli, când eŭ mă hotărîsem sa nu te mai cred. Iată rafinarea cruzimei. Ce vrai să ajung după atâtea mizerii. Am violat toate datoriile mele de fată, nu mai sunt astăzi de cât o creştină blestemată, nu-mi mai rĕmâne altă ceva de cât moartea. O Marţial! Marţial!

„Pentru ce n'o spui? Am sfărmat căsătoria; am venit la tine şi am vĕzut ceia ce nu mĕ aşteptam.

„Eŭ nu sînt bună de cât în antracte.“

Aice D-ra d'Armaillac lăsă condeiul din mână şi se întreba ce să mai scrie

Când dinioarea era acasă şi a luat cele patru perle, care atrase atenţiunea slujnicei, nu era hotărâtă să moară întorcându-se de la Marţial, ci ca ori când să fie pregătită să aibă moartea în mână.

Aceste perle eraŭ falşe şi conţineaŭ o otravă foarte tare, numită otrava indienilor, otrava evului mediŭ şi care azi a ajuns comună şi o poate căpăta ori cine numai cât să cunoşti un chimist. Jeana care era tot deauna romantică îşi zise odată că i-ar trebui un poaniar şi otravă. Luă perlele în portmoneul săŭ le privi şi zise cu un surîs plin de amărăciune

— Sa pus perle, în zestrea mea de căsătorie.

Luă condeiul şi termină scrisoarea.

„Eŭ, asemenea îmi am rezbunarea. Când vei intra Marţial, cu această femee îi vei spune că locul este prins.“

D-ră d'Armaillac nu iscăli scrisoarea aruncă condeiul şi se apropiă de cămin. Văzêndu-se în oglindă ea nu se opri ca să zică:

— **Şi totuşi eram frumoasă.**

XIX

Patul nupţial

In această zi, contele de Briançon ne învitase ca să supăm la dînsul, eŭ şi câţi va încă. D-ra Marguerite Aumont vroia să ne cânte arii de operă mare, ca astfel să ne dea o idee de vocea şi de metoda sa.

Amândoi amorezaţii, care se întâlnise la cafeneaua Riche se întoarse în sara aceia mai îndrăgostiţi de cât ori când; cu toate că contele de Briançon păstra în inima lui o palidă imagine a D-nei d'Armailac.

Era miezul nopţei. Supeul era pregătit pentru ora unul.

Era un supeu rece, şi amândoi oamenii de servicjŭ nu sosiră încă.

Negrul era în bucătărie cu bucătarul.

In seara asta nu se culcase, căci presimţea o furtună între amândouĕ cucoanele boerului. Când auzi cheia lui Marţial în broască, se înfăţişe înaintea uşei ca să spue contelui că este cineva înlăuntru, dar nu îndrăzni.

Marguerite Aumont a intrat întâiŭ, nainte ca s'o fi putut opri D. de Briançon.

Nu ştiŭ dacă îi era foame şi dacă era dispusă să facă onorul supeului, dar ea cânta la intrare o arie din M-me *Augot*

— Haide, Haide, zise Marţial eŭ te am pus de zece ori la amendă astăzi; nu-mi trabue să-mi cânţi această orgă de barbarie.

Dar Marguerite Aumont care mâncase cu veselie cânta de astă dată de-ţi spărgea urechile.

— Ia seama, scumpa mea, că scoli câinele de alăturea.

— Pentru ce şi vecina ta îşi culcă câinele aşa de târziŭ. Când sînt la tine e ca şi la mine.

Zicênd aceste cuvinte Marguerite Aumont trecu în sala de mâncare.

— Mor de sete.

Se repezi la o găleată de argint unde înota în gheaţă deja topită o butelie de şampanie.

Dar înainte de a bea, intră în camera de culcare ca să şi arunce pe pat mantelul şi pălăria. Un spectacol neaşteptat însă îi lovi privirea.

Văzu pe D-ra d'Armeillac culcată pe privat, cu capul pe spate, mâinele atârnând, îmbrăcată în rochiea albă plină toată de sânge.

Marţial fu îndată lovit de acelaş spectacol.

Cum el nu era un om cu sânge-rece. se crezu un moment nebun saŭ că era o halucinaţie.

Se aruncă la pat înpingând cu violenţă pe metresa lui care îi era în cale.

— Ce să fie asta? zise Marguerite desmeţită puţin. Marţial apucă mâna Jeanei.

— Jeano! Jeano! ce ai făcut, strigă el. Şi eŭ sînt vinovatul! Jeano, Jeano, spune-mi că nu eşti moartă.

Şi o sărută pe frunte.

Marguerite Aumont se apropiase acum.

— Ei bine, D-zeŭ să mă erte iai patul nostru drept un pat nupţial saŭ ca o peatră de la Morgă. Pentru ce această femee n'a murit la dânsa.

Marţial se întoarse, bătu din picior şi zise metresei.

— Taci! — care o lovi mai tare de cât priveliştea îngrozitoare care o vedea.

Totuşi îndrăzni să murmure încă:

— Ii spui deci să vorbească.

— Ascultă zise Marţial împingând pe Marguerite departe de pat, am făcut toate laşităţile cu tine dar astăzi e prea mult. Trebue să înţelegi ca înaintea acestei femei moarte tu numai ai ce căuta aici.

Marguerite Aumont voi să-şi apere dreptul de adăpost.

(Va urma)

Atuncĭ, o farmec neuitat! snblim moment, îmĭ plecaĭ capul spre dânsa, buzele mele atinse buzele eĭ carĭ ardeaŭ şi un lung şi nesfârşit sărut ne înlănţui pe amândoĭ având de martorĭ o păsărică care cânta pe o ramură.

Cu o mişcare repede se smulse din braţele mele, mĕ privi lung, îmĭ trimise o sărutare cu mâna şi fugi în pădurea deasă.

Rămăsesem înlemnit. Când am alergat după dânsa, nu maĭ era, fugise.

Rămăsesem singur.

Simţeam parfumul pĕruluĭ eĭ, simţeam pe buzele mele locul unde buzele eĭ arzătoare atinsesebuzele mele.

M'am întors acasă maĭ trist simţindu-mĕ şi maĭ singur şi maĭ izolat de când dânsa dispăruse.

Cine o fi fost, nu ştiŭ şi nu voiŭ şti poate niciĭ odată. Nu mi-a rĕmas de la dânsa de cât reamintirea câtor-va momente pe cari nu le voiŭ uita niciĭ odată

M'am dus în maĭ multe rândurĭ prin acele locurĭ, dar ea n'a maĭ venit saŭ eŭ n'am maĭ găsit-o.

Or cine veĭ fi tu, frumoasă necunoscută, gândeştete că aĭ lăsat în inima unuĭ om o amintire care va trăi vecĭnic în sufletul luĭ. Gândeşte-te câte odată şi la el care e trist şi nefericit şi care te doreşte din tot sufletul.

Orĭ cine veĭ fi şi or unde veĭ fi pri meşte o sărutare pe care ţi o trimete din suflet.

Mephisto

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II. căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

ODOBEŞTII

Orăşelul cu acest nume este cunoscut nu numaĭ Românilor dar chiar streinilor; vinurile din podgoriile sale sunt căutate de la un capăt până la cel-l'alt al ţăreĭ, sunt gustate în *Francia, Germania, Cairo, Alexandria*, etc., calitatea bună a acestor vinurĭ a fost afirmată nu numaĭ de analizele făcute în ţară ci şi de cele din străinătate. Apoĭ fiind situat la 12 chilometri de Focşanĭ, prezintă un mare avantaj de transport comercianţilor comparativ cu alte localităţĭ vinicole, avantaj care se va îndoi când şi calea ferată Focşanĭ-Odobeştĭ se va vedea construită, de alt-fel votată de Corpurile legiuitoare de mulţĭ anĭ deja, dar care până în prezent nu s'a pus în lucrare, mulţumindu-se ceĭ în drept a face numaĭ studiile necesare pe teren, a se forma planul şi atîta tot ceea-ce îndreptăţeşte credinţa că chiar D-lor se interesează foarte puţin de acest orăşel destul de însemnat şi de interesele de transport ale tuturor comercianţilor de vinurĭ.

Prin însuşĭ Odobeştĭ se înţelege riguros numaĭ orăşelul cu puţinele sale viĭ; dar prin podgoriile Odobeştilor se înţeleg podgoriile tuturor comunelor învecinate ca *Păţeştĭ, Jarîştea, Vărsătura, Virtişcoiu, Boloteştĭ, Găgeştĭ, Ţifeştĭ*, etc., destul de considerabile în întindere, unicele în ţară, şi îndestul însemnate precum am zis.

Totuşĭ atenţiunea oamenilor de bine nu s'a îndreptat niciĭ de cum asupra acestor podgoriĭ spre a se vedea că, în ce priveşte starea economică. podgoreniĭ sunt *cu un secol în urmă*, că modul de a strînge şi vinde recolta este aşa de rĕŭ în cât pe mulţĭ din miciĭ podgorenĭ i-a adus la *sapă de lemn*, i-a făcut să 'şĭ peardă nu numaĭ munca şi micul capital dar chiar şi proprietatea; răul nu s'a mărginit aicĭ, ci a lovit şi loveşte chiar în cumpărătorĭ carĭ îşĭ pun în rizic capitalurile. Modul acesta s'a practicat, se practică şi se va practica, lăsând multe victime, până când oameniĭ de bine vor stărui spre a deştepta pe ceĭ carĭ sufer fără a'şĭ da samă, se ruinează şi staŭ în nemişcare şi înpreună vor lucra pentru înlăturarea luĭ.

Mĕ explic:

Este ştiut că viile cer cele maĭ multe şi maĭ costisitoare munci; după cules trebuesc *descurcate, îngropate*; în primă-vară *desgropate, tăete, cotorîte, rîdicate, săpăte, încordate, prăşite, prepelicite* şi *culese*. In total *un-sprezece* muncĭ şi foarte costisitoare întru cât primă-vară se plăteşte de ordinar *250—350* leĭ ziua lucrătoruluĭ, *mîncare, bĕutură*, iar mofturile şi necazurile de tot felul ce sufăr podgoreniĭ numaĭ eĭ le ştiŭ.

Podgoreniĭ sunt răzăşĭ- fie-care posedă câtuşĭ de puţină vie şi capitalul ce 'l întrebuinţează la lucru este tot acel ce 'l procură viile în toamnă şi care servindu-le şi pentru existenţă se epiuizază chiar înainte de terminarea complectă a muncilor, lucru care 'ĭ sileşte să recurgă la înprumuturĭ. Apoĭ chiar capitalul acesta este mic în raport cu acel ce ar trebui să 'l capete din vînzare, din cauza moduluĭ defectuos, rĕŭ, condamnabil pentru vênzare.

In toate podgoriile din ţară se vinde vinul *din butoae (poloboace)* şi numaĭ în podgoriile Odobeştilor se vênd *strugurii de pe curpenĭ*, mod vătămător şi pentru cultivatorĭ şi pentru cumpărătorĭ.

In adevĕr, podgoreniĭ siliţĭ pe de o parte de lipsă iar pe de alta de timp, vînd recolta pe un preţ ridicol faţă cu costul munciĭ. Vine toamna; comercianţiĭ —natural—conduşĭ de interes se unesc şi nu voesc a face cumpărăturĭ; podgoreanul mic silit de nevoe cată să 'şĭ vîndă recolta; cât timpul e frumos nu cedează, dar o mică ploae, nu cer nourat îl sperie, ştiind că struguriĭ destul de copţĭ putrezesc şi recolta se perde, *căcĭ n'are nicĭ butoae, nicĭ capital*; îl vezĭ atuncĭ cu căciula în mână înaintea cumpărătoruluĭ rugându-l aĭ cumpăra recolta cu un preţ maĭ mic chiar de cât acel ce i se oferise în timpul frumos; iar acesta mîndru, indiferent, întoarce capul de în dată ce preţul nu 'ĭ acel plăcut luĭ; podgoreanul îl urmăreşte, iar îl roagă, maĭ lasă 5,10,15,20 banĭ la decalitru până ce în fine cedează aproape în totul cumpărătoruluĭ. Ce câştigă el? *maĭ nimic* în timpurile bune, *nimic* în cele mijlociĭ, *păgubeşte* în cele rele. Munca scumpă, preţul ridicul îl sdrobesc; din acest preţ plăteşte datoriile, face faţă primelor nevoĭ şi ce'ĭ maĭ rĕmâne? nimic! — Vine timpul lucruluĭ, nevoia 'şĭ arată colţiĭ şi iatăl condamnat să recurgă la împrumut; ia dacă are amanete câţĭ-va leĭ de la Creditul Agricol şi până ce'ĭ ia *'ĭ trece părul prin căciulă*, căcĭ ştiut este că mulţimea formalităţilor face ca această *înlesnire* în aparenţă să fie *o tortură, un rĕŭ vital*, în realitate; cere primaruluĭ acestuia dacă îĭ maĭ plac peşcheşurile îl şicănează; îl trimite în fine la notar şi acestuia de i se poate da măcar *două ouĕ*......; dar scapă de aicĭ; suma maĭ mărişoară trebue să se ducă în judecătoria de ocol pentru autentificarea contractuluĭ; aicĭ mulţimea lucrărilor şi lipsa personaluluĭ (un singur copist) fac a nu'l putea lua în aceiaşĭ zi; se duce acasă saŭ stă singur acolo, tot una e, căcĭ timpul îl perde, plus că trebue să şi cheltuiască; în urmă, iar la primărie pentru intabulare; la casă, în capitala judeţuluĭ, cine ştie de câte orĭ, căcĭ astăzĭ nu sunt banĭ în casă, mâine nu, poimâine s'aŭ dus prea mulţĭ saŭ prea târziŭ, etc.—Dar admit că a luat ceva acest ceva s'a cheltuit, ce maĭ face? Găseşte limanul la cămătarĭ; aceştia, ştiindu'ĭ păsurile, îĭ jupueşte pielea luându'ĭ *un procent revoltător de 2 şi 2 jum. la sută pe lună.* Ba ceva maĭ mult, îl exploatează tâlhăreşte: se duce în Iunie, Iulie orĭ August şi nu'ĭ dă baniĭ pentru două saŭ treĭ lunĭ ci pentru un an, căcĭ el ştie că are să'ĭ ia tot în Octombre şi că în Augustul viitor, el, podgoreanul, va avea nevoe să ia alţĭ banĭ, nu să plătească şi'ĭ spune: «*nu daŭ de cât pe un an, D-ta dămiĭ mâine saŭ peste un an, tot atâta 'mĭ face*»; **aşa că pentru 500 leĭ luaţĭ în iulie plăteşte minimum 600 în Octombre.** — Nevoia îl sileşte şi cămătarul se asigură prin garanţia personală saŭ hipotecară şi toamna plătindu'ĭ tot saŭ în parte maĭ ia şi alţĭ banĭ, preface zapisul, poliţa orĭ actul hipotecar; aceeaşĭ stare de lucrurĭ repetindu-se suma creşte şi cămătarul *vinde via hipotecată, boul, vaca şi cenuşa din vatră*. Pentru cine a muncit podgoreanul? pentru cămătar! Vie maĭ are? Nu! Cea ajuns? *Lucrător cu o sapă de lemn*. Exemple se pot vedea zilnic.

Dovadă pipăită este că nu *Caufman, Blumen, etc. etc.* din Odobeştĭ, din simpli voiajorĭ fără geamantan aŭ astăzĭ capitalurĭ de *100.000 leĭ* şi nu este zi cu soare când să nu aibă procese la judecătorie saŭ tribunal.

Aceştia sunt podogoreniĭ miciĭ Odobeştenĭ (formând marea majoritate), aceasta'ĭ modul de vânzarea recolteĭ.

Am zis că şi cumpărătoriĭ perd; se dovedesc: Aştept toamna preţurile minime, struguriĭ adesea putrezesc şi vinul miroase a mucigaiŭ; cumpură apoĭ strugurĭ şi dacă vinul e acru saŭ rĕŭ este al lor şi dar căpitalul rizicat, pagubă în loc de câştig.

Acesta'ĭ rĕul; odată cunoscut nu se poate combate? Mĕ încerc:

Unicul mijloc ar fi, cred, ca să se vînză nu struguriĭ ci vinul din butoae şi atuncĭ recolta va fi asigurată şi cumpărătorul va pipăi ce cumpără, capitalul îĭ vă fi garantat.

„Bun de zis dar greŭ de făcut" nu tocmaĭ aşa; bună-voinţă numaĭ şi cauza'ĭ salvată.

Toate breslele: funcţionarĭ, comercianţĭ, cizmarĭ, lemnarĭ, etc., etc., s'aŭ unit formând societăţĭ de sprijin reciproc. Ba chiar bucătariĭ se agită, lucru de aplaudat.

Nu s'ar putea aceasta şi pentru podgorenĭ? N'ar putea forma şi eĭ o societate? De ce nu! Odobeştiĭ şi comunele învecinate nu sunt lipsite de inteligenţĭ şi capitaliştĭ; dar interesul egoismul, şi indeferentismul sunt, cred, de vină.

Dacă acestea s'ar îndepărta, capitalistul mână în mână cu inteligentul şi podgoreanul nenorocit, ar putea forma o societate destul de mare şi care cu timpul ar realiza progrese uimitoare. Destinaţia eĭ ar fi ca *formându-şĭ un deposit de butoae să le pună la dispoziţia podgorenilor in schimbul uneĭ garanţiĭ şi cu o chirie potrivită ca din capitalurile eĭ să acorde imprumuturĭ înaintea toamneĭ cu un procent legiuit şi după toamnă pe amanetarea însuşĭ a vinuluĭ*. Ast-fel recolta s'ar strânge la timp şi sigură, se va vinde cu preţul convenabil, podgoreanul nu va maĭ umbla cu căciula în mână ci cu fruntea sus ar câştiga, ar prospera. Cumpărătorul ar avea capitalul garantat. Câştigul ar fi mare, căcĭ chiar în starea actuală, ceĭ carĭ aŭ un capital cât de mic câştigă îndoit; eĭ nu vînd toamna cu *60 banĭ* decalitrul (strugurĭ), ci după toamnă cu *80—90* saŭ în primă-vară cu *1.20* (din butoae). De aceste avantage aŭ ştiut să profite uniĭ spre a'şĭ mări capitalul.

Este dar datoria tuturor celor ce simţesc, celor ce datoresc binele, să se misce să curme rĕul. Aviz în special oamenilor capitaliştĭ şi inteligenţilor Odobeştene; începutul va fi greŭ dar resultatele sigure şi maĭ mult ca satisfăcătoare.

Un alt rĕŭ: Vînzările şi cumpărările se fac prin intermediul unor aşa numiţĭ „*samsarĭ" oamenĭ fără garanţiĭ materiale, ba uniĭ chiar fără cele morale*, carĭ pun pe vînzătorĭ şi cumpărătorĭ la capriciul lor.

O societate n'ar putea avea agenţiĭ sĕĭ?

Altul şi cel din urmă: munca este scumpă; care e cauza? proprietariĭ marĭ, căcĭ eĭ es la piaţă şi dacă lucrătorul cere *două leĭ*, dă *două leĭ 20 banĭ* pe zi, numaĭ pentru a'şĭ putea lua numĕrul trebuitor.

Dar acesta cum se va vindeca?...

De filoxeră nu maĭ vorbesc.

Atanase I. Mandea
Odobeşteann

Cutia cu scrisorĭ

Piatra-N. 28 Iulie 1891.

D-le Director,

Adevĕrul precum şi alte ziare conţin neexacte ştirĭ de aicĭ cum că Prefectul Andrieşĭ ar fi împiedicat apariţia ziaruluĭ opozant *Deşteptarea*. Intîlnindu-mĕ cu tipograful aceleĭ foĭ, mi-a declarat pe onoare că Administraţia n'a avut aicĭ nicĭ un amestic, că el singur a refuzat de a maĭ scoate foaia fiind-că D. Hiroveanu, redactorul, nu s'a ţinut de învoială şi n'a plătit până azĭ nicĭ un ban pentru tipar şi nicĭ n'a voit să facă contract după cum era vorba. D. Hiroveanu a scos prin foiţa sa zvonul de un amestic al Administraţieĭ spre a nu fi silit să declare că'ncetează cu apariţia fiind-că n'a plătit tipograful. De alt-mintrelea foaia e scoasă numaĭ în interes personal. D. Hiroveanu, redactorul, a fost osîndit iarna asta la închisoare de 2 anĭ pentru că a frustat banĭ publicĭ şi pe urmă — ca o încurageare a acestuĭ soiŭ de industrie naţională — a fost graţiat de M. S.

In interesul adevĕruluĭ şi'n vederea prestigiuluĭ ziaruluĭ, care aduce în tot-d'a-una numaĭ ştirĭ controlate, vĕ rog ca să desminţă ştirea de azĭ, într'o informaţie.

Călător.

O NOUĂ TALHARIE IN TURCIA

CONSTANTINOPOL, 30 Iulie. — Sâmbătă doĭ francezĭ, D-niĭ Raymond, girantul moşieĭ Sultanciflic, situată la Omurdja lêngă Rodosto (Marmara) şi logofătul sĕŭ Ruffier se pregăteaŭ să părăsească moşia spre a merge să supravegheze lucrările la câmp. Lucrătoriĭ fiind toţĭ la lucru, moşia era deşartă. De-odată D-niĭ Raymond şi Ruffier se vĕd năvăliţĭ de 6 tâlharĭ. După o vie rezistenţă în timpul căreia Raymond a primit o lovitură cu patul puşteĭ la cap şi Ruffier o lovitură la piept, eĭ aŭ fost legaţĭ şi conduşĭ în pădure, unde şeful bandeĭ, care zicea că se chiamă căpitan Toma, dar care li s'a părut că ar fi Atanase, i-a întrebat de numele şi de ţifra salariilor lor, D-l Raymond respunzênd că el are 10 lire şi Ruffier 3, Toma a stabilit ţifrele adevĕrate de treĭ orĭ maĭ marĭ. Prizonieriĭ aŭ declarat că nu aŭ nicĭ-o avere şi că nu ar putea să plătească de loc rĕscumpărarea, Toma le-a rĕspuns că vor plăti alţiĭ pentru eĭ.

Ruffier a fost pus în libertate şi însărcinat să meargă să procure o rescumpărare de 115,000 francĭ, iar dacă nu Raymond va fi omorît. Toma a făcut apoĭ recomandaţiile obişnuite, în privinţa netrimeteriĭ trupelor, D. de Montebello a primit ierĭ telegrama din Rodosto, care îĭ anunţă prinderea conaţionalilor şi a conferit îndată cu marele bidor şi cu ministrul afacerilor străine asupra măsurilor de liberare; a făcut Poarta rĕspunzătoare de orĭ ce accident care nu se poate imputa decât lipseĭ absolută de siguranţă. Se asigură că D-nu de Montebello a cerut o audienţă Sultanuluĭ.

D-nu Ruffier a sosit de asemenea erĭ la Constantinopol.

ULTIME INFORMAŢII

La Brăila operaţiile în cereale aŭ început să mişce maĭ cu succes. Preţul pe ziua de erĭ a fost: Grâŭ 58 lbr. 14,60;—rapiţa 51 lbr. 17,70;—orz 44½ lbr. 7,15;—porum 58½ lbr. 9,65;—*navetele* 52 lbr. 18,25.

La Titu s'aŭ vêndut grâu 62½ lbr. 100 leĭ kila veche, cumpĕrat de D. Lazaridi; D. Avdis a cumpărat cu 90 leĭ kila 59 lbr. predat Gara Titu.

—✱—

Citim în *Lupta*:

Am vrea să ştim cu ce drept comănduirea interzice ofiţerilor să frecuenteze teatrul de varietate din grădina Bobinca, unde nimic scandalos nu se petrece. Orĭ unde e un român antreprenor trebue persecutat? Sunt alte grădinĭ unde într'adevĕr nu e demn pentru ofiţer să le frecuenteze şi tocmaĭ acolo nu e împedicat.

Credem că D. Colonel Salmen, comandantul pieţeĭ ar putea să se convingă, de cele ce avansăm aci, şi să nu se lase pe gurile rele carĭ îl induce în eroare pentru diferite... motive.

—✱—

Toate ziarele aŭ vorbit despre o bursă acordată unuĭ voluntar, noĭ ne-am abţinut până azĭ, aşteptând să vedem dacă ridică cine-va vr'o obiecţiune contrarie, lucru ce cu durere am constatat că 'l aŭ făcut singure două ziare.

Favoarea fiind patentă întrebăm pe D. Ministru de rĕzboiŭ şi 'l rugăm să ne rĕspundă:

Pe care text de lege s'a bazat D-sa spre a acorda soldatuluĭ voluntar Fălcoianu Ştefan, fiul D-luĭ General Fălcoianu, pe lângă un congediŭ de 4 anĭ, spre a 'şĭ continua studiile la şcoala politechnică din Paris, şi o subvenţiune de 300 francĭ pe lună?

Dacă e o ast-fel de lege, care acordă burse (soldaţilor voluntarĭ maĭ ales) fără nicĭ un concurs, saŭ lasă la aprecierea şi hatârul ministruluĭ? Să ne-o spue spre a beneficia şi alţiĭ de ea? şi

Poate ministeruĭ să acorde un congediŭ de 4 anĭ unuĭ soldat voluntar bacalaureat, care e ţinut să 'şĭ facă în armată numaĭ stagiul de 6 lunĭ?

—✱—

Boala D-luĭ D. Brătianu s'a ameliorat în mod simţitor, graţie îngrijirilor asidue ce i-a dat D-l Dr. Luca, asistentul D-luĭ Dr. Kalinderu.

Venerabilul şef al partiduluĭ liberal a suferit de un reumatism articular acut şi săptămâna aceasta va pleca la Mehadia pentru a lua câte-va băĭ sulfuroase şi în urmă la Kissingen.

—✱—

Azĭ Brătescu şi-a dat dimisia în dublu exemplar, adică unul la ministerul de Interne şi altul la primărie, însoţită de un teanc de dimisiĭ d'ale delegaţilor de mahalale.

Primarul îl va chema la cel maĭ apropiat consiliŭ, şi dacă D-sa va refuza îĭ va primi pur şi simplu demisia.

—✱—

Lunĭ la 29 l. c a fost primiţĭ de către D. Pache Protopopescu primarul Capitaleĭ: D-niĭ S. Fain şi A. I. Ciurea preşedinţiĭ societăţeĭ funcţionarilor Comercialĭ ca să ceară patronagiul sĕŭ pentru a doua serbare în acest an a societăţeĭ funcţionarilor comercialĭ. D. Primar a primit pe delegaţi foarte bine, primind tot odată patronagiul.

Serbarea va avea loc în grădina de Dare la semn decorată splendit şi luminată a Giorno.

Un afiş special va anunţa programa serbăreĭ care va avea loc la 15 August în ziua de Sf. Marie.

—✱—

D. Dr. Buicliŭ nu se va întoarce în Capitală până la 1 Septembrie, în acest timp îl va înlocui D. Dr. Luca în conducerea secţiuneĭ sale de la Spitalele Brâncoveneştĭ.

—✱—

Poĭ-mâine Vinerĭ, 2 (14) August va avea loc în grădina Bobinca din Str. Doamneĭ (casa Papa, vis-a-vis de palatul Nifon) o mare şi excepţională reprezentaţie în beneficiul celebruluĭ prestidigitator *Bruno* Delleville.

Program noŭ.

Amatoriĭ să se grăbească.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

Bucureștĭ-Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Pașcanĭ 8,49 s., sosește în Iașĭ 11,05 s. — **Accelerat,** pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2.43 dim., din Mărășeștĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pașcanĭ 8.40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureștĭ-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ la 7.50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureștĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Pițeștĭ 9,08 seara, din Costeștĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiașĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., sosește în Vêrciorova 3.32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureștĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleștĭ 11 dim., din Pitești 11.37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiașĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, sosește în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Pitești 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiașĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, sosește în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureștĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureștĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleștĭ 5.30 seara, din Piteștĭ 6 seara, din Costeștĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, sosește la Craiova 10.20 s.

Bucureștĭ-Piteștĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureștĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.46 d., sosește la Piteștĭ 10.44 d.

Bucureștĭ-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9.40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5.59 p. m., sosește Galațĭ 6.35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focșanĭ 7.48 seara, din Mărășeștĭ 9.02 seara, sosește Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureștĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, sosește Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 7.35 d., din Ploeștĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., sosește Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8.50 d., din Ploeștĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., sosește Predeal 1.56 p. m.

Bucureștĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucurdștĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiu 7,48 s.

Bucureștĭ-Călărașĭ Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCUREȘTI.